

L'Association

Nuoren polven sarjakuvayhdistys

Miksi L'Association oli tarpeen perustaa?

Menu: Kyse on ilmaisun vapaudesta. Asso oli ainoa tapa julkaista mitä halusi. Kuusi vuotta sitten, kun Asso perustettiin, kaikki sarjakuvajulkaisu oli hyvin standardien mukaista. Futuropolis oli ainoa kelpo kustantamo, mutta sekin oli lopettamassa.

Paljonko yhdistys on laajentunut kuudessa vuodessa?

David B.: L'Association aloitti nyrkkipajana. Nyt meillä on kaksi työntekijää ja oma toimisto, painokset ovat kasvaneet 2000-3000 kappaleeseen. Muutaman vuoden alkuvaiheen jälkeen kasvu on ollut tosi nopeaa.

Menu: Ennen yhdistyksen perustamista fanzinciden ja suurten kustantajien välissä ei ollut vaihtoehtoa – me tarjosimme sen. Asso sai aikaan myös synergiaa – monia samantapaisia pieniä kustantamoja syntyi sinne tänne. Toivomme, että L'Associationilla on elähdyttävä vaikutus ranskalaiseen sarjakuvaan.

L'Association syntyi tekijöiden tarpeista. Millaista palautetta olette saaneet lukijoilta tai kriitikoilta?

Menu: Lukijoiden palaute on ollut positiivista. Suuri yleisö ei tosin tunne sarjakuvaa kovin hyvin eikä ole kiinnostunut esimään mitään tavallisen massan takaa.

Kunnollinen sarjakuvakriitikki on Ranskassa erittäin vähäistä. L'Associationista on puhuttu yleensä vain ilmiön tasolla. (A suivre) -lehdessä puhutaan sarja-

kuvasta, mutta se ei kritiikkiä vaan lähinnä esittelyitä. Angoulêmen sarjakuvamuseon julkaisema 9ème art paikkaa tilannetta vähän.

Suuri Seuil-kustantamo alkoi vähän aikaa sitten julkaista sarjakuvakirjasarjaa, joka muistutti pelkistetyssä ulkoasuunsa kovasti teidän albumejanne. Mistä siinä oli kyse?

Menu: Meidän tekijämme saavat ihan vapaasti tehdä sarjakuvia kenelle tahansa kustantajalle. Jos joku taiteilijamme menestyy, niin sehän on hienoa. Laatu on tärkein kriteeri.

Seuilin juttu oli aika hupaisa. Monet ovat luulleet L'Associationin kopioivan Seuilin kirjoja, vaikka juttu oli juuri päin vastoin. Asiassa on se positiivinen puoli, että Seuil on arvostettu kustantaja, ja sen saama julkisuus tekee hyvää koko sarjakuvalle. Lisäksi omia juttujamme on Seuilin sarjan ansiosta saanut helpommin kirja-kauppoihin. Se on tavallaan työmme laadun tae, jos iso kustantaja markkii meitä.

Miten kukin teistä luonnehtisi omaa ominaislaatuun sarjakuvantekijänä?

David B.: Tulin L'Associationiin eri kautta kuin muut. Tein aiemmin juttuja isoille kustantamoille, esim. Castermanille. Se ei vain tuntunut ihan oikealta, mutta Assot kolahtivat oitis paikalla. Mihinkään fanzineihin tai omakustanteihin en ollut aiemmin piirtänyt mitään. Ensimmäinen Assoille tehty albumi Le cheval blême kertoi omista painajaisistani.

Piakkoin ilmestyy osa sarjasta, joka on omaelämäkerrallinen. L'Associationin ansiosta olen tutustunut siihen, millaisia

L'Association-kustantamo on uuden ranskalaisen sarjakuvan keskeinen julkaisija, joka on muutamassa vuodessa kasvanut pienestä keskisuureksi. Koko-naista kolme Assoa oli sarjakuvafestivaalien vieraina viime lokakuussa. J.C. Menu, David B. ja Patrice Killoffer ovat kaikki yhdistyksen perustajajäseniä.

Jukka Heiskanen

mahdollisuuksia sarjakuvalla on omaelämäkerrallisuuteen.

Haastattelin omia vanhempiani heidän omasta elämästään ja isovanhempien elämästä. Siitä tulee tavallaan koko suvun historia, johon peilaan omaa elämääni. Koska pidän unenomaisuudesta ja fantasiasta, kuvaan samalla omaa mielikuvituselämääni lapsuudesta alkaen. Todellisuus ja mielikuvitus limittyvät. Teen myös kuvituksia ja lasten sarjakuvia.

Menu: Olen aina piirtänyt fanzincihin, hyvin vähän isoille kustantamoille.

Lapinissa ilmestyi omaelämäkerrallista kamaa, jota on koottu myös albumiksi nimeltä Livret de Phamille. Yksi osa siitä, nimittäin kokemukseni vierailusta Helsingissä muutama vuosi sitten, on julkaistu suomeksi Suuri kurpitsa -lehdessä. Omaelämäkerrallinen sarjakuva on nykyään itselleni se tärkein juttu.

Killoffer: Ilman L'Associationia olisin lopettanut koko piirtämisen. Se on ainoa kiva tapa tehdä, koska sen puitteissa minulla on täydellinen ilmaisen vapaus. Ennen työni olivat tosi surkeita, olen kehittänyt L'Associationin ansiosta ihan valtavasti.

Käytän useita eri piirrostylejä, ja monesti lukijani ovat hämmentyneitä, kun eri jutut on piirretty eri tyyleillä, mutta tarina määrää tyylin.

Sisällöltään sarjani ovat unenomaista fantasiaa ja ne ovat hyvin henkilökohtaisia. L'Association aloitti omaelämäkerrallisen trendin ranskalaisessa sarjakuvassa. Ennen meitä sitä ei tehty kovinkaan paljon. Nyt kun katselee joitakin omaelämäkerrallisia juttuja, niin sitä on ruvennut pohtimaan, onko elämäni yhtä tylsää kuin noiden toisten ja pitäisikö tyystin lopertaa omasta elämästä piirtäminen. ○

